

سرمقاله

امنیت همچنان یک نگرانی جدی است

مهدی مدبر

درست چند روز پس از رای اعتماد گرفتن مسئولین دو نهاد مهم امنیتی کشور از مجلس نمایندگان، گزارش اخیر سازمان ملل متحد نشان می دهد که وضعیت امنیتی کشور بدتر شده است. سازمان ملل متحد در تازه ترین گزارش خود گفته است که وضعیت امنیتی افغانستان در چهار ماه نخست سال ۲۰۱۶ میلادی نسبت به زمان مشابه آن در سال ۲۰۱۵ میلادی، بدتر شده است. سازمان ملل در این گزارش خود، گسترش حملات طالبان در چهار ماه نخست سال ۲۰۱۶ را بی سابقه خوانده است و عامل اصلی خرابی وضعیت امنیتی افغانستان، طالبان را دانسته است.

نشر گزارش تازه سازمان ملل و پیشرفت های جدید حزب اسلامی برای پیوستن به پروسه صلح، ابعاد تازه ی از پیچیدگی وضعیت امنیتی کشور را نشان می دهد. از سوی حملات انتحاری و تروریستی در روزهای اخیر و همزمان با تأیید مسئولین وزارت دفاع و ریاست عمومی امنیت ملی، افزایش یافته است و از سوی دیگر امیدواری ها به پیوستن حزب اسلامی به پروسه صلح کم رنگ شده است. این همه، نگرانی های شهروندان کشور را درباره وضعیت امنیتی، افزایش می دهد.

اما در چنین وضعیت دشواری و پیچیده چه باید کرد؟ ما بعنوان شهروندان افغانستان و کسانی که مجبور هستیم در همین سر زمین زندگی کنیم، برای بهبود وضعیت امنیتی کشور خود چه کاری باید بکنیم و چه مسئولیتی داریم؟

حکومت بخاطر کسب مشروعیت از مردم، در برابر آنها مسئول است و باید جواب پرسش های آنها را بدهد. مردم می توانند با نظارت درست و دقیق اعمال حکومت از مسئولین امنیتی خواهان پاسخگویی شوند.

در کشورهای دیگر، افکار عامه تاثیر بسزای در عملکرد حکومت ها و حتی در بقاء و زوال حکومت ها دارد. بسیاری از مسئولین حکومتی وقتی در برابر افکار عامه توان پاسخگویی نداشته باشند، استعفا می دهند و ضعف شان را می پذیرند، اما متأسفانه مردم افغانستان هنوز نتوانسته اند جایگاه شان را بعنوان یک ناظر و صاحبان اصلی قدرت، تثبیت بکنند و این باعث شده است که حکومت در برابر مردم، خود را پاسخگو نداند و بسیاری از نگرانی ها و دیدگاه های مردمی را جدی نگیرد. یکی از دلایلی که جایگاه مردم هنوز در تعیین قدرت در افغانستان تثبیت نشده، دوام جنگ است. جنگ و نبود امنیت همواره تهدیدی در مقابل ملت سازی بوده است و باعث شده است که قدرت مردمی شکل نگیرد و مردم وابسته به مهره های خاص قدرت گردند و سرنوشت سیاست و حکومت در دست همان مهره باشد.

امنیت و آینده ی کشور از دغدغه های اصلی هر شهروند افغانستان است، مردم باید در این راستا بر مسئولین امنیتی و رهبران حکومت وحدت ملی فشار لازم را وارد کنند تا آنها و همکاران بین المللی شان، در تأمین امنیت شهروندان کشور جدی عمل کنند و در برابر نگرانی های مردم پاسخگو باشند و دیدگاههای آنها را در مورد تأمین امنیت کشور شان و آینده، بشنوند و در برنامه های بگنجانند.

نقش سازنده ی مردم در تأمین امنیت در طول یک و نیم دهه ی گذشته تثبیت گردیده است.

همکاری مردم با نهادهای امنیتی می تواند در امر تأمین امنیت کشور، کمک قابل ملاحظه ی بکند و از وقوع بسیاری از حملات انتحاری، انفجارها و حملات تروریستی جلوگیری به عمل آید. چنانچه بسیاری از حمله ها و پلان های تروریستی توسط گزارش های مردمی به مراکز امنیتی خنثی گردیده است.

هیچ حکومتی بدون حمایت مردمی نمی تواند تمام اهداف، برنامه ها و پالیسی هایش را موفقانه به انجام برساند، همکاری مردم باعث می شود که روند پیشرفت همه ی امور حکومتی تسریع گردد، همچنان که مردم به عنوان یک ناظر می توانند بر اعمال حکومت نظارت بکنند و عملکرد نادرست حکومت را نقد بکنند، همانگونه می توانند در کنار حکومت از برنامه ها و طرح های سازنده و مفیدش حمایت بکنند و با همکاری خود در بهبود وضعیت سهیم شوند. امنیت نیز بدون همکاری و حمایت مردمی تأمین نخواهد شد، گزارش های مردمی و حمایت های مردمی می تواند در تأمین امنیت به نیروهای امنیتی کشور کمک بکند و کار تأمین امنیت را برای آنها ساده تر بسازد.

دیروز، در ارگ ریاست جمهوری نشست مینی بر ایجاد مرکز عدلی و قضایی با حضور رئیس جمهور غنی، عبدالله عبدالله، رئیس اجراییه، سرور دانش، معاون دوم رئیس جمهور، حنیف انمر، مشاور امنیت ملی، فرید حمیدی، لوی تارنوال، تاج محمد جاهد وزیر داخله، عبدالصیر انور، وزیر عدلیه و سلام رحیمی رئیس اداره امور و رئیس دفتر رئیس جمهور برگزار شد. این مرکز عدلی و قضایی مبارزه با فساد، بررسی اتهامات و دوسیه های مربوط به مقامات دولتی را بررسی خواهد کرد. در این جلسه رئیس جمهور دستور داد که این مرکز تا اواخر هفته آینده افتتاح و کار آن به صورت عملی آغاز شود. آیا ایجاد مرکز مبارزه با فساد و بررسی دوسیه های مقامات دولتی می تواند منجر به کاهش فساد در ادارات دولتی شود؟ آیا رئیس جمهور در امر مبارزه با فساد جدی است و یا اینکه ایجاد مرکز عدلی و قضایی جدید رفتار نمایشی برای جلب کمک های جامعه جهانی است.

بعد از گذشت پانزده سال از حضور جامعه جهانی و کمک میلیاردها دالر به افغانستان اکنون پرسش جدی این است که آیا در افغانستان با توجه به کمک های صورت گرفته، تغییرات که باید رونما می شد، به وقوع پیوسته است؟ پاسخ به این پرسش منفی است. در واقع، نخبگان سیاسی ما آن طور که باید از کمک های جامعه جهانی استفاده درست ننموده است و کمک ها هدر رفته است. بدون شک، یکی از عوامل هدر رفتن کمک ها وجود فساد گسترده در جامعه افغانستان است. به دیگر سخن، فساد عامل هدر رفتن کمک ها در نهاد های مختلف حکومتی بوده است.

حامد کرزی، رئیس جمهور پیشین افغانستان در مبارزه با فساد ناکام بود. بزرگترین فساد در دوره زمامداری او اتفاق افتاد. کابل بانک سقوط کرد. پرونده کابل بانک در دوره ریاست جمهوری حامد کرزی دست نخورده باقی ماند. اداره عالی مبارزه با فساد اداری در سال ۲۰۰۴ ایجاد شد. این اداره نیز در مبارزه با فساد ناکام بوده است. یک نمونه درخشان در تاریخ فعالیت این

رحیم حمیدی

آزاد شد و در افتتاح یک شهرک شرکت ورزید. این مسئله موجب فشار افکار عمومی بر ارگ ریاست جمهوری و شخص رئیس جمهور شد. در نهایت، مشاور حقوقی رئیس جمهور نشین شد و اما، آن است که روی سیستم ها کار نماید تا دادند که به چه دست های پیدا و پنهان در پشت قضیه شهرک هوشمند وجود داشت. اکنون که ارگ ریاست جمهوری به دنبال ایجاد مرکز عدلی و قضایی برای پیگیری و رسیدگی به دوسیه های مقامات دولتی است ذکر چند نکته ضروری است.

اول: ایجاد مرکز عدلی و قضایی در واقع به معنی ایجاد یک اداره موازی با اداره عالی مبارزه با فساد اداری است. در واقع، ایجاد اداره موازی خود نوعی پیچیده سازی مسئله مبارزه با فساد است. در واقع، حکومت با دو اداره و با تخصیص بودجه به هر دو اداره در صد مبارزه با یک پدیده است. اداره موازی در واقع هدر دادن رئیس جمهور کرزی پیموده است. رئیس جمهور اگر خواهان کاهش فساد است باید روی سیستم ادارات کار نماید تا سیستم کارگزاران را پاسخگو بسازد.

نموده شود. اقدامات رئیس جمهور در روزهای نخستین باعث شد که کشورهای کمک کننده بر شخص رئیس جمهور اعتماد نماید و کار با او راحت تر از کار با رئیس جمهور قبلی افغانستان بداند. در واقع، پیش فرض این بود که آوردن اصلاحات در بخش اداری و خدمات ملکی می تواند میزان فساد را کاهش دهد. این کمسیون نیز همانند کمسیون اداره عالی مبارزه با فساد ناکام بوده است. نه تنها کارایی این کمسیون صفر است بلکه خود این کمسیون در دام فساد گیر افتاده است. نمونه های زیادی از فساد در کمسیون اصلاحات اداری و خدمات ملکی صورت گرفته است.

زمانی که اشرف غنی به قدرت رسید. مبارزه با فساد را در اولویت کاری خود قرار داد. پرونده کابل بانک را بازگشایی کرد. تغییرات زیادی در ادارات محلی به وجود آورد. رفتار های او خوش بینی زیادی را به وجود آورد. حتی کشورهای کمک کننده از اقدامات رئیس جمهور اظهار خوش حالی

انتخابات استرالیا و مسئله پناهجویان

حسین بهمن

حامل پناهجویان غیر قانونی به آب های استرالیا استفاده خواهد کرد. حزب کارگر قول داده است که در صورت پیروزی در انتخابات، با نماینده عالی سازمان ملل در امور پناهندگان برای به جایی و اسکان مجدد پناهجویان از این دو کشور اقیانوسیه ای را بزی کند. هر چند نه دولت و نه حزب کارگر حاضر نیستند پناهجویان یادشده به خاک استرالیا وارد شوند.

در استرالیا، حزب سبز که معمولاً آرای کمتری دارد، وعده داده است سیاست های دوستانه تری با پناهجویان داشته باشد. به نظر میرسد که هردو حزب استرالیا که در حال حاضر برای بدست آوردن سمت نخست وزیر استرالیا در انتخابات با هم رقابت میکنند روی یک مسئله باهم توافق نظر دارند و انهم اینکه دیگر اجازه هیچ پناهجویی به صورت غیرقانونی وارد استرالیا شود. بنا گفته می توانیم که دروازه های بروی پناهجویان غیرقانونی همچنان مسدود باقی خواهد ماند. ازسوی مسئله باز گرداندن کشتیهای حامل پناهجویان غیرقانونی به کشورهای میا ازسوی استره محکمه استرالیا نیز تصویب شده است به این معنی که اکنون زمامت حزب کارگر، یکی از موضوعات داغ در انتخابات سال ۲۰۱۳ بود که باعث سرنگونی دولت شد. این حزب، اکنون می گوید سیاست سخت گیرانه دولت کنونی را علیه مهاجران ادامه خواهد داد و از جمله، از نیروهای بحری استرالیا رای جلوگیری از ورود کشتیهای

با صراحت اعلام کرد که این شایعات حقیقت ندارد. به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس، روزنامه دیلی تلگراف اخیراً با انتشار مقاله ای از سیاست های حزب کارگر انتقاد کرد و نوشت این حزب آخرین باری که بر سر قدرت بود، به پناهجویان ویزای دایمی می داد، اما حزب حاکم این مقررات را تغییر داد و از سال ۲۰۱۴ صدور ویزای سه ساله برای پناهندگان را آغاز کرد.

روزنامه دیلی تلگراف مدعی شد حزب کارگر اگر در انتخابات سراسری استرالیا به پیروزی برسد، برای پناهندگان فرش قرمز پهن خواهد کرد. 'بیل شورتن' رهبر حزب کارگر در واکنش به این خبر در گفت و گسو با خبرنگاران ضمن رد این ادعا گفت که این ادعاها یک شایعه بیش نیست و صریحاً اعلام کرد که حزب کارگر نیز به شدت مخالف ورود پناهجویان غیرقانونی به خاک استرالیا است. وی تأکید کرد حزب لیبرال سیاست توافق های پناهجویان را در پیش خواهد گرفت و اجازه نخواهد داد 'فاجاچیپان' انسان به کسب و کار خود بازگردند. ورود انبوه پناهجویان به استرالیا در زمامت حزب کارگر، یکی از موضوعات داغ در انتخابات سال ۲۰۱۳ بود که باعث سرنگونی دولت شد. این حزب، اکنون می گوید سیاست سخت گیرانه دولت کنونی را علیه مهاجران ادامه خواهد داد و از جمله، از نیروهای بحری استرالیا رای جلوگیری از ورود کشتیهای

همزمان با نزدیک شدن انتخابات پارلمانی استرالیا شایعات در مورد برخورد حکومت بعدی این کشور با پناهجویان نیز پر رنگ تر شده است. مسئله پناهجویان که در انتخابات دور قبلی استرالیا یک مسئله تعیین کننده و سرنوشت ساز بود در انتخابات پیش رو نیز کمکان یک مسئله جدی باقی مانده است. ظاهراً هر دو حزب که برای کسب قدرت در استرالیا با هم رقابت میکنند روی مسئله پناهجویان به صورت جداگانه تأکیداتی داشته اند. از سوی هم قاجاقبران انسان که طی سه سال گذشته شغل پر در آمد انتقال پناهجویان غیرقانونی به استرالیا را از دست داده بودند بیکار دیگر تلاش میکنند که توجیه پناهجویان را به سوی استرالیا جلب کنند.

در پالیسی مهاجرتی این کشور تغییرات باورد.

ازسوی دیگر هفته گذشته جنرال اندرو باترل فرمانده عمومی عملیات حفاظت از مرزهای استرالیا اعلام کرد که انتخابات این کشور بالای پالیسی مهاجرتی استرالیا هیچ تاثیری نخواهد داشت. وی در یک پیام ویدیویی از مردم خواست که به شایعاتی که از سوی قاجاقبران انسان در مورد پالیسی مهاجرتی استرالیا پخش شده هیچ توجه نکنند و پول شانرا به قاجاقبران انسان ندهند. اندرول باترل مسئول عملیات حفاظت از مرزهای استرالیا است. وی و نیروهای تحت امر او وظیفه دارند که کشتیهای حامل پناهجویان غیرقانونی را قبل از آنکه وارد آبهای استرالیا شوند متوقف و دوباره به همان کشوری باز گرداند که از آنجا عازم استرالیا شده بودند. این برنامه سه سال قبل و به ابتکار تونی ابوت نخست وزیر وقت استرالیا راه اندازی شده بود. از زمان آغاز این برنامه

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید.

هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود. مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله بیاتگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله زکی
کاریکاتورست: خالق علی زاده

دربازین: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۳۷-۱۳۷